

Jordbruksdepartementet

103 33 Stockholm

Ang. betänkandet "En bättre viltförvaltning med inriktning på älg" (SOU 2007:63)

Sveriges Jordägareförbund önskar härmed framföra några kärnfulla synpunkter på rubricerat betänkande, överlämnat av Utredningen om älgförvaltningen i augusti 2007.

Förbundet har noterat att det från Jordbruksdepartementets sida har antytts att betänkandet inte kommer att remitteras. Det vore ett mycket klokt beslut. Betänkandet framstår inte som tillräckligt genomarbetat för att kunna ligga till grund för lagstiftning. Det finns ett antal frågor som ur principiell och juridisk synvinkel lämnar övrigt att önska.

I och med att detta brev inte är ett yttrande utan en kort första reaktion, skall endast några av de viktigaste punkterna beröras, med korta motiveringar.

Synpunkter

Älgen utgör i delar av södra och mellersta Sverige inte längre det enda, och i vissa fall inte heller det huvudsakliga, storviltet. Där ökar istället andra klövvilt, såsom dov- och kronhjort – men framförallt vildsvin. Dessa vilt lever inte var för sig i egna "bubblor" utan påverkar naturligtvis varandra t.ex. vad gäller tillgängligt bete, skydd, viloplatser etc. Lokalt och regionalt inser markägare/jakträttshavare att det krävs samarbete för att på ett klokt sätt förvalta dessa viltstammar. Det framstår (bl.a.) därför som viktigt att inom ramen för viltförvaltningen ta ett helhetsgrepp, och istället möjliggöra och uppmuntra frivilligt bildande av **viltförvaltningsområden för klövvilt**.

Vidare är det Förbundets uppfattning att det vore **juridiskt felaktigt om vissa markägare mot sin vilja skulle tvingas att ansluta sig till viltförvaltningsområdena**. Förbundet är starkt anhängare av frivillighet i olika sammanhang, så ock i detta.

Förbundet **ifrågasätter om utredningen har gjort en tillräcklig analys av funktion och regelverk avseende befintliga skötsel- och licensområden, och hur dessa på bästa sätt kan samordnas och förenklas**.

Förbundet anser det vara **felaktigt att skapa för stora viltförvaltningsområden**. Områden på uppemot 50 000 hektar har nämnts. Det är möjligt att det behövs så pass stora områden i norra Sverige, men i de södra och mellersta delarna av landet skulle så stora områden kunna få flera negativa konsekvenser. En sådan är skapandet av en förenings- eller kvasimyndighetsstruktur som med tiden kan komma att "övertas" av tjänstemän och komma för långt från den faktiska verksamheten, och markägarna själva och deras önskemål. Detta skulle sannolikt kunna skapa konflikter mellan markägarna och myndigheter samt andra intressenter.

Viltförvaltningsområdena föreslås få styrelser med elva ledamöter, varav fem skall föreslås av Skogsindustrierna och Lantbrukarnas Riksförbund samt fem av jägarorganisationerna. Den elfte skall vara opartisk och representera samhällsintresset.

Förslaget är helt oacceptabelt! Det är principiellt felaktigt att företrädare för ett fritidsintresse tillåts få samma inflytande som markägarna – landsbygdens näringsidkare. Markägarna har ett avsevärt vidare ansvar för hela fastigheten och den verksamhet som bedrivs på den, medan jägarna i huvudsak mår om sitt intresse – jaktutövandet.

Markägarna har ett stort antal aspekter att väga in, såsom jordbrukets grödor, skogsbrukets föryngringar, trafiksäkerhet etc., och är i sin dagliga verksamhet beroende av att kunna balansera viltstammarnas storlek mot andra faktorer. Detta slipper jägarna att fundera över.

Förbundet vill också understryka vikten av s.k. **produktionsanpassad jakt**; att den jakt som bedrivs står i paritet med markens älgproducerande förmåga ("älgboniteten").

Om dessa styrelser blir verklighet anser Förbundet (i) att **markägarintressena måste väga avsevärt tyngre än jägarintressena i representationen** – t.ex. så bör i en styrelse med nio ledamöter sex (6) vara markägarrepresentanter, en till två (1-2) vara jägarrepresentant(er) samt en till två (1-2) representera övriga intressenter, samt (ii) att **Sveriges Jordägareförbund skall beredas möjlighet att utse ledamöter inom de områden som kommer att täcka södra och mellersta Sverige** (upp till och med en öst-västlig linje inkluderande Värmland-Västmanland-Uppland).

5 november 2007

SVERIGES JORDÄGAREFÖRBUND

Frederik Treschow
generalsekreterare
gs@jordagarna.se